

Fredag, 22 juni 2018

Potentialer og udfordringer i samarbejdet mellem forskning og praksis – hvad siger forskeren?

Skrevet af Ursula Hofeldt

Miriam Wüst er forsker på VIVE og brænder for at skabe anvendelsesorienteret viden om de universelle tilbud, vi tilbyder til børn og familier i Danmark. Som en del af CRUNCH arbejder Miriam sammen med sundhedsplejen i Frederiksberg Kommune om forældrekurset Dit Første Barn. Center for Børneliv har taget en snak med Miriam om de muligheder, der ligger i at samarbejde med praksis.

Hvad var motivationen for at samarbejde med en kommune om projektet Dit Første Barn?

“Et af hovedformålene med CRUNCH er at lave forskning, der kan anvendes i praksis. Eller med andre ord, forskning der er relevant for at udvikle de tilbud, vi har til familier med børn – om det nu er i sundhedsplejen eller i daginstitutioner. For mig som forsker er det interessant, at vi har haft en ordning som sundhedsplejeordningen i 80 år, og selvom den har udviklet sig i takt med, at tiderne har ændret sig, har meget lidt af den udvikling været evidensbaseret. Vi bruger rigtig mange ressourcer på det her ude i kommunerne, uden at have nogle gode målinger på, hvilke elementer der egentlig gavner. Når man kommer som økonom, så bliver man ofte set på som “hende med excel-arket, der vil spare to sundhedsplejersker væk!” – og det er slet ikke dét, det handler om. For mig handler det om, at vi med de ressourcer, som vi anvender, bedst formår at forbedre livet for familier og deres børn, og helst også gerne for dem der har allermest brug for det.”

“For mig handler det om, at vi med de ressourcer, som vi anvender, bedst formår at forbedre livet for familier og deres børn.”

Miriam Wüst

Miriam har en ph.d. i økonomi fra Aarhus Universitet og er i dag forsker på VIVE. Miriams forskning beskæftiger sig med familie- og sundhedsøkonomi, og hun har bl.a. påvist, at introduktionen af sundhedsplejerskeordningen i Danmark har haft positive langtidseffekter. Hun har desuden vist, hvordan indlæggelser og omsorg omkring fødslen påvirker børns sundhed.

Hvem tog initiativ til samarbejdet i forbindelse med Dit Første Barn?

"Jeg har i mange år arbejdet på at have en god kontakt til sundhedsplejersker og kommuner rundt omkring i landet. Herigennem fik jeg kontakt til Susanne Dahl (ledende sundhedsplejerske i Frederiksberg), og vi snakkede meget om, hvor sundhedsplejen er på vej hen, og hvad der er det 'nye sort' – og i de sidste par år har forældrekurser bestemt været det nye sort. Frederiksberg Kommune var jo også kommet med på beatet og skulle have sit eget forældrekursus, Dit Første Barn, som skulle udvikles på baggrund af videnskabelig viden omkring barnets udvikling og forældrekontakt. Når det så er sagt, havde Susanne også en sund skepsis til, om Frederiksberg Kommune nu skulle have sådan et kursus, bare fordi mange andre har det. Fordi det gør jo også noget ved sundhedsplejerskefaget, og man kan ikke bare sætte en sundhedsplejerske til at undervise forældrepar, da det ikke som udgangspunkt er noget, som de gør i deres arbejde.

"Vores projekt afspejler, at vi har mødt hinanden på de her præmisser, at vi anerkender hinandens faglighed, og at vi anerkender hinandens styrker."

Hvordan har de to fagligheder – fra forskning og praksis – spillet sammen i projektet?

"Motivationen er at gå ind i et samarbejde, og jeg tænker, at meget i vores projekt afspejler, at vi har mødt hinanden på de her præmisser, at vi anerkender hinandens faglighed, og at vi anerkender hinandens styrker. Jeg har f.eks. med vilje slet ikke blandet mig i udviklingen af kurset, fordi det er ikke mit bord – og jeg skal faktisk helst blande mig udenom, fordi ellers kan jeg ikke evaluere det. Jeg har heller ikke blandet mig i sundhedsplejerskefaglige overvejelser omkring, hvordan det skal udbydes, og hvem der skal være tovholder på kurset, og hvordan arbejds hverdagen skal fungere. Til gengæld har jeg en faglighed, der handler om, hvordan det metodiske skal foregå. Undervejs har vi mødtes mange gange for at få de der snitflader til at fungere. Nogle gange har vi som forskere understreget, at lige den her detalje er vigtig, for at vi får et godt datamateriale, hvor sundhedsplejen andre gange måtte gøre os opmærksomme på, at det er vigtigt, at informationen er læselig, og at vi ikke får skræmt folk væk fra at være med – der kan vi jo som forskere have en tendens til at give for meget information!"

Hvad har indtil nu været de største udfordringer ved at gennemføre forskningsprojektet i samarbejde med sundhedsplejen på Frederiksberg?

"Udfordringer møder man mange af, og fra forskningsperspektivet er det jo, at man møder virkeligheden. Man møder politikere og kommunale embedsmænd og sundhedsplejersker, der har en anden agenda. De har et andet mål med tilværelsen, end at jeg får nogle gode data! Og så er det også en udfordring, at der er en større utålmodighed på praksissiden og politisk i forhold til, at man gerne vil have resultater. Der skal gerne være en forståelse for, at sådan et projekt skal køre i et stykke tid, fordi kvinderne først skal føde, og så skal deres børn være ti måneder, før vi kan spørge dem om, hvordan det går. Der er bare nogle ting i en kommunal hverdag, som man skal tage hensyn til, og derfor er det her forsøg på mange måder et pragmatisk forsøg, fordi projektet måtte indrette sig efter realiteterne i en kommune – hvordan er arbejdsgangene, hvordan er samarbejdet med jordemødrene, hvornår kan vi få fat i kvinderne, rekruttere dem og så videre?"

"Det har været en fordel i det her projekt, at vi har været sammen om det fra starten. Når man bare er involveret tidligt nok, så kan man få et rigtig godt projekt ud af det."

"Fra forskningssiden er det også hele tiden vigtigt at motivere praksissiden til at kunne se det store mål, og forklare nogle af de ting, som måske virker entydige for mig, og hvorfor de egentlig er vigtige. For eksempel hvis sundhedsplejerskerne står med en mor, der virkelig gerne vil deltage i kurset, men som er i kontrolgruppen: Kan man ikke lige rykke én familie? Det er de her ting, der ikke skal ske, og de virker så ubetydelige og små, men hvis den skrider, så er hele projektet kompromitteret. Samtidig tror jeg også, at praksissiden vil anerkende, at det faktisk ikke er så svært at få det gode projekt, når bare man snakker sammen tidligt. Og det har været en fordel i det her projekt, at vi har været sammen om det fra starten. Når man bare er involveret tidligt nok, så kan man få et rigtig godt projekt ud af det.

"Vi skal ikke alle sammen opfinde den dybe tallerken – det er alt for dyrt! Vi skal helst tænke lidt større og sammenligne resultaterne fra forskellige kommunale projekter."

Hvad bidrager samarbejdet med til forskningsprojektet? Hvad er styrken ved at have en kommunal samarbejdspartner?

"Der kommer en masse vinkler, som man måske ellers ville have været blind for. Det er erfaringen fra praksis, som inspirerer mig til at se

nye forskningsspørgsmål, og vi har alle sammen en overordnet interesse i, at der kommer et godt forskningsprojekt ud af det her, fordi begge sider har brugt mange ressourcer – og det ser jeg som en styrke. Det er en vigtig ingrediens i samarbejdet, at det ikke er den ene partner, der har mest at tabe. Og så er det rigtig sjovt at arbejde med folk i praksis og føle, at dét, man laver, har direkte impact. Man kommer jo virkelig direkte i feltet, hvilket jeg som forsker, der typisk arbejder med registerdata, måske ikke lige har den samme følelse af. Så synes jeg også, at det er vigtigt, at man ikke kun tænker i sit eget lille kommunale projekt, og det er noget som et stort forskningsprojekt som CRUNCH måske giver mulighed for. For vi skal ikke alle sammen opfinde den dybe tallerken – det er alt for dyrt! Vi skal helst tænke lidt større og sammenligne resultaterne fra forskellige kommunale projekter."

Hvad håber du, som forsker på projektet, at få ud af dette samarbejde – både undervejs og når projektet afsluttes?

"Som forsker håber jeg selvfølgelig, at projektet giver noget bedre viden, end den viden, vi havde før. Jeg mener også, at vi har gjort os enormt umage for at opnå det og virkelig investeret i et projekt, hvor vi har gjort os umage med designet, så vi kan sige noget om projektets effekter. Og det håber jeg både kan hjælpe Frederiksberg Kommune med at træffe en beslutning omkring deres fremtidige udbud af forældrekurser, men jeg håber også, at andre kommuner vil se på det og bruge vores erfaringer. Vi har også haft en kæmpe fordel af, at vi arbejder sammen med en forskergruppe på Aarhus Universitet, der arbejder på et projekt med meget lignende målgruppe og indhold. Det vil sige, at vi indsamler data på præcis samme måde, og det gør, at vi kommer til at kunne sammenligne resultaterne fra de forskellige kommunale projekter."

"Det gode råd for at samarbejde med fagprofessionelle er jo at finde et fælles sprog og forstå de behov, de har, forstå deres hverdag og forstå deres faglige kompetencer."

Har du nogle gode råd til andre forskere, om at samarbejde med praksis?

"Det gode råd for at samarbejde med fagprofessionelle er jo at finde et fælles sprog og forstå de behov, de har, forstå deres hverdag og forstå deres faglige kompetencer. Men efter min erfaring er det også meget vigtigt, at man står fast ved sin egen faglighed, særligt i forbindelse med det metodiske og evalueringsdesignet. Man skal hele tiden mødes og acceptere hinandens forskellige fagligheder og anerkende dem. Det er også krævende, fordi det kræver nogle andre ressourcer, og det kræver nogle andre kompetencer i forhold til dialog og samarbejde, så man hele tiden har føling med, om vi taler om det samme."

Se [her](#), hvis du vide mere om CRUNCH og forskning i tidlige indsatser på børneområdet.

• Faktaboks:

CRUNCH – Center for Research on Universal Child Policies – er et samarbejde mellem VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Aarhus Universitet, Københavns Universitet, Frederiksberg Kommune og Center for Børneliv. CRUNCH er et flerårigt projekt, der undersøger effekten af tidlige, universelle børneindsatser i Danmark.

Dit Første Barn er et fireårigt (2016–2019) følgeforsknings-projekt, der har til formål at give praksisnær og valid viden om effekten af universelle forældrekurser for børn og familiers trivsel. Projektet er et samarbejde mellem Frederiksberg Kommune og CRUNCH.

Tweet

Like Be the first of your friends to like this.